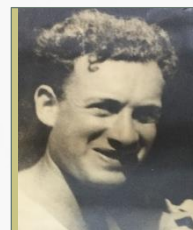

"המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברנו המתים -
הוא הזיכרון ההולך אחריהם ואיתנו"

יצחק רבין.

אורי אוטנהיימר (איתן)

26.11.1945 - 07.01.1921

החקר של
יורם יגאל
2017

"כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד"
(ירמיהו לא')

טוראי

אורי אוטנהיימר (איתן)

נפל ביום כ"א בכסלו תש"ו (26.11.1945)
בן 24 בנופלו

ההגנה

מקום מנוחתו
בית העלמין להבות הבשן-ישן

והודיע לו שעקבות החבלנים שהרסו את משטרת גבעת-אולגה הובילו לקיבוץ והמשטרה תערוך מיפקד-זיהוי של כל חברי המשק. מיד נשלחו הודעות באיתות לסביבה הקרובה ויהודים רבים החלו לזרום לגבעת חיים מכל עבר. הצבא פתח במשא-ומתן עם חברי הקיבוץ ומשלא נענו לדרישותיו פרצו הכוחות לתוך המשק. בינתיים התקדמו אנשים ונשים ממשקי הסביבה מכיוון עין-החורש לתוך גבעת-חיים. קצין משיירת הטאנקים פקד עליהם לעצור אך הם המשיכו בדרכם, רצו ונפלו, קמו והמשיכו לרוץ. בין הרצים היה גם אורי. הוא נפל ליד גדר גבעת-חיים, הוצא משטח האש והועבר לבית-החולים בחדרה, שם נותח ומת. בן 24 היה במותו.

חברו מילדות כתב לזכרו: "אורי העלם - בהיר הנפש וחסון הגוף... רע מילדות בשדות אירופה הרחוקים, ידיד בימי העלייה שלנו, אח למאמצי החיים החדשים, חבר למפעל חברים ושותף לתלאות יצירה של קיבוץ בנפתוליו. יוצר בידיו ובמוחו את ההתנחלות בקרקע הגליל ואוהב אהבה עזה ולוהטת כל צבע קורן, כל אור מהבהב, כל צליל בוקע... וגובר על החיים הרשעים של קלגסים למען החיים הנדלקים שנית של אחים מוצלים"; קיבוץ להבות הבשן הוציא לאור חוברת לזכרו של אורי.

מסמך 1: דף נופל

מקור: אתר יזכור משרד הביטחון

חסר: שמות הוריו ותאריך עלייה מדויק

טוראי

אוטנהיימר (איתן), אורי

נולד בכ"ז בטבת תרפ"א (7.1.1921) בשטוטגרט שבגרמניה. עוד בילדותו היתה ארץ ישראל בליבו ובמחשבותיו. חבר-נעורים מספר על מסיבה שנערכה בגרמניה ונושאה גבורה יהודית אלמונית: "בגמר המסיבה ניגש אלי אורי - הוא היה עוד ילד - ושאל אותי, אם גם אנו נוכל להיות גיבורים כאשר נהיה בארץ ישראל". אורי עלה ארצה מן העיר שטוטגרט בשנת 1937 והגיע לקיבוץ אפיקים עם חברת-הנוער השנייה שהיתה מורכבת מנערים יוצאי משפחות יהודיות מגרמניה. היה בין שוחרי התרבות ומעמיקי הדעת שבחברה ונהג לפי שיטה וסדר בכל תחומי

הלימוד. גם התערה יפה בחיי החברה, נבחר לוועדות שונות והיה פעיל בהן. עם היותו שקוע בפעילות זו דאג למשפחתו שנותרה בגרמניה, להצלתה ולהעלותה ארצה. לאחר תקופת עבודה בקיבוצים במשמר העמק ובמרחביה הגיע ללהבות הבשן. הוא השתתף בניית נקודה חדשה זו שבגליל העליון, וכך כתב במכתבו מימיו הראשונים במקום: "כבר עברו עלינו יומיים-שלושה ונדמה כאילו שבועות אנו יושבים כבר כאן. המקום כה מוכר כאילו תמיד חיינו פה. הרבה התרחש ביומיים אלה משום שכל דבר קטן כאן הוא מאורע חשוב ובעל ערך...". גם בקיבוץ החדש המשיך אורי להיות רב-פעלים. סיפר עליו אחד מחבריו: "מרצף לא השלים עם העבודה היומיומית וביזמתך הוקם המפעל העצמאי שלנו. תמיד פגשתיך בעבודה שופע חידושים והמצאות", ועוד: "אתה תמיד הוגה רעיונות ותכניות. כשהייתי מזדמן לחדרך, זה פרי עמל-מלים, הייתי מתפעל מהחוש האסתטי שלך...". בכ"א בכסלו תש"ו (26.11.1945) עקב פעולות-חבלה אנטי-בריטיות במסגרת "תנועת המרי העברי", הקיפו כוחות צבא ומשטרה את הקיבוץ גבעת-חיים. מפקח המשטרה קרא למוכתר הקיבוץ

מסמך 2: רשימת עולים באוניה 'גליל' 30.8.1937
מקור: הארכיון הציוני

אוניית מעפילים, מקור: אינטרנט

מופיע ברשימת העולים אוטנהיימר אריך, בן 16

142

מחלסת העליה של הסוכנות היהודית לא"י

לשכת העליה ב.ח"פח

מס. 2928/150
 ר.ע/294

רשימת עולים שבאו לא"י

ביום 30.8.37 האניה (החברה) ארריאטיקה

מס. סדורי	רזמשתחה	השבה	גיל	סוג	מס. הרשיון	הקרובים בא"י וכתבתם	תעודת
<u>ע ז ל י ם</u>							
1	אהרן	גזנמר	15	ב			
2	אדלר	חנה	16	ב			
3	אשר	עליזה	16	ב			
4	אבם	סקס	16	ב			
5	איכלבאום	גרטרוד	57	ד			
6	אכס	דזה	17	ב			
7	ארנפריד	אומס"ליה	16	ב			
8	אונר	לאז	16	ב			
9	איידינגר	זרה	16	ב			
10	אישנברג	דלף	16	ב			
11	אוטנהיימר	אריך	16	ב			
12	אורבך	שלמה רפאל	15	ב	17		
13	ברנדס	מרס"ן	21	א			
14		חלנה	23	ב			

95 - גזנמר
 26 - אשר
 121

מסמך 3: כרטיס עולה על שם אריך אוטנהיימר
מקור: הארכיון הציוני.

מופיע:

תאריך עליה מדויק- ב 30.8.1937 הגיע לחיפה
תאריך פטירה- 26.11.1945

Aff kim II

Ottenheimer, Erich

25642

Born: 1921, January 7.

Arrived: Haifa, Aug. 30, 1937

on Student's Certificate

Completed Course on Aug.30,1939. Left on
Sept.5,1939. Will join Kibbuz of "werkleute".

Killed 26.11.45

☛ Buried at Lahavot.

מסמך 4: פספורט גרמני מתאריך 23.3.1937
 מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

	
Unterschrift des Paßinhabers <i>Ernst Othenheimer</i> und seiner Ehefrau 	
Es wird hiermit bescheinigt, daß der Inhaber die durch das obenstehende Lichtbild dargestellte Person ist und die darunter befindliche Unterschrift eigenhändig vollzogen hat.	
Stuttgart, den 23. März 1937 I. A. <i>Kunz</i> Oberwachmeister der Schutzpolizei	

PERSONENBESCHREIBUNG		
Beruf	Ehefrau	
	<i>Lehrerlehrling</i>	
Geburtsort	<i>Stuttgart</i>	
Geburtstag	<i>7. Jan. 1911</i>	
Wohnort	<i>Stuttgart</i>	
Gestalt	<i>mittel</i>	
Gesicht	<i>oval</i>	
Farbe der Augen	<i>braun</i>	
Farbe des Haares	<i>braun</i>	
Besond. Kennzeichen	<i>/</i>	
KINDER		
Name	Alter	Geschlecht
		

קיבוץ להבות הבשן שנות ה-40, מקור: ארכיון להבות הבשן

מסמך 5: כרטיס חבר – להבות הבשן מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

הקיבוץ הארצי השומר הצעיר

קיבוץ להבות

חבר - מועמד - אורח - חבר ג' עין

מס' 1

המשפחה: ארצי-ציוני
 נולד: יום 7 חודש 9 שנת 1921 מקום: ארץ ישראל
 מקום המגורים הקבוע בחו"ל: הארץ
 מקצוע בחו"ל: כקור הפרנסה בחו"ל
 שות בצבא: הארץ
 נתינות: ארצי-ציוני
 חבר השומר הצעיר משנת 1938 בארץ ישראל
 חבר תנועה אחרת: זמן ארץ ישראל
 חבר "החלוץ": משנת בארץ - הכשרה: זמן
 השכלה: כללית
 השפה: עברית
 דבר - קרוא - כתוב: דבר - קרוא - כתוב
 עלה: יום 1 חודש 9 שנת 1937 בארץ ישראל
 חברת הנוער העולה: מקום ארץ ישראל
 האם היה בקיבוץ אחר: באיזה שנה, ארץ ישראל, מיום 1939 עד יום 1940
 אם היה בודד - מקום מגוריו הקבוע
 משלוח-היד בומן הזה: האם היה חבר נפ"גה ואיו
 נתקבל לקיבוץ כאורח ביום: כמועמד: כחבר 11.1940

שם האב: יוסף
 שם האם: מינה אולטמיימר
 מקום הימצאם: ארץ ישראל
 משלוח ידם: עכשיו ארץ ישראל
 מעמדם: עכשיו ארץ ישראל
 הסוציאלי לפנים: ארץ ישראל
 המצב המשפחתי: חתונה
 החברה: ביטוח, אגוד

נישואים רשמיים

הילדים:

שם	המין	נולד	הערות

שם לועזי מלא-
Erich Wolf Ottenheimer

אב- יוסף
אם- מינה ורטהיימר
שוהים בשטוטגארט,
ומצבם לא ידוע נכון ל- 1943

תאריך עליה- 1.9.1937

היה בקיבוץ אפיקים שנתיים

היה בגרעין מרחביה

מ- 10.1939 עד 11.1940

המשך מסמך 5: כרטיס חבר- להבות הבשן
 מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

תפקידים בארץ ובחו"ל:

המשפחה OTTENHEIMER ד"ר ERICH WOLF
 (באותיות לאטיניות לפי התעודות הרשמיות)
 שם המשפחה הקודם (אם הוחלף) _____

באיזה מקצועות וענפים עבד בקיבוץ _____

איפה קיבל הכשרה מקצועית _____

במסדות אחרים		בקיבוץ		בתנועה התנוכית ובקיבוץ הארצי	
הזמן	התפקיד	הזמן	התפקיד	הזמן	התפקיד

העבודה. הזמן וכי'	הזמן	העבודה. הזמן וכי'	הזמן

מופיע:
 עבד בענף הנגרות בקיבוץ
 ונהרג ב-26.11.1945
 ליד גבעת חיים

חבר ההסתדרות: משנת 3.12.1939 מס' פנקס החבר 119443 גרשם בכנסת ישראל בשנת _____

חבר קופת חולים: משנת 9/1937 הגבלות _____ חבר „הפועל” משנת _____

תחאזרחות ארצישראלית: מתי הגיש _____ מתי קיבל _____ מספר התעודה _____

הערות נייד מ 26.11.1945 ח יר אגא-א"ק

מסמך 6: דף על שם מינה אוטנהיימר- אימו של אורי
מקור: MyHeritage

(Wertheimer לבית) Mina Ottenheimer

1941 - 1890

לידה:

26 ביוני 1890

Kehl, Ortenaukreis, Baden-Württemberg, Germany

נישואין:

נישואין ל: Josef OTTENHEIMER

7 באוג' 1919

Stuttgart, Baden-Württemberg, Germany

פטירה:

1941

Riga, Latvia

בני משפחה

בעל:

Josef Ottenheimer

1941 - 1882

ילדים:

Franz Wolf Ottenheimer

1948 - 1926

Erich Wolf Ottenheimer

1948 - 1921

Mina Ottenheimer
(born Wertheimer)

לידה- 26.6.1890

נישואין- 7.8.1919

פטירה- 1941 Riga, Latvia

ילדים:

Erich Wolf Ottenheimer- 1921-1948

Franz Wolf Ottenheimer- 1926-1948

Josef Ottenheimer

1941 - 1882

לידה:

16 באפר' 1882

Ludwigsburg, Baden-Württemberg, Germany

נישואין:

מינא אאאאאא (אאאא WERTHEIMER) אאאא

7 באוג' 1919

Stuttgart, Baden-Württemberg, Germany

פטירה:

1941

Riga, Latvia

בני משפחה

אאאא:

Lina Ottenheimer (born
Loewenstein)
1942 - 1862

Jakob Ottenheimer
1933 - 1853

אישה:

Mina Ottenheimer (born
Wertheimer)
1941 - 1890

אאאא ואאאא:

Wilhelm Ottenheimer
? - 1891

Gertrud Schwarz (born
Ottenheimer)
1941 - 1884

אאאא:

Franz Wolf Ottenheimer
1948 - 1926

Erich Wolf Ottenheimer
1948 - 1921

מסמך 7: דף על שם יוסף אאאאאאאא - אאאא של אאאא

מקור: MyHeritage

Josef Ottenheimer

לידה-16.4.1882

נישואין- 7.8.1919

פטירה-1941 Riga, Latvia

אאאא (אאאא של אאאא)

Jakob Ottenheimer 1853-1933

Lina Ottenheimer (born Loewenstein)

1862-1941

אאאא (אאאא של אאאא):

Gretrud Schwarz (born Ottenheimer)

1884-1941

Wilhelm Ottenheimer 1891-?

מסמכים 8,9: מכתבים מההורים דרך הצלב האדום

מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

DEMANDEUR — ANFRAGESTELLER — ENQUIRER

Nom - Name *Wertheimer*
Prénom - Vorname - Christian name *Bertha*
Rue - Strasse - Street *Camp de Gurs*
Localité - Ortschaft - Locality *Stall. Baracke 5*
Département - Provinz - County *Bas-Rhin*
Pays - Land - Country *Frankreich*

Message à transmettre — Mitteilung — Message
(25 mots au maximum, nouvelles de caractère strictement personnel et familial) —
(nicht über 25 Worte, nur persönliche Familiennachrichten) — (not over 25 words,
family news of strictly personal character).

*Meine Gedanken sind viel bei euch warum
schreibt ihr nicht? Hugo hat die Adresse, ich
bin gesund, hoffe ihr auch in Liebe
Eure Großmutter*

Date - Datum *16.9.41*

DESTINATAIRE — EMPFÄNGER — ADDRESSEE

Nom - Name *Erich Ottenheimer*
Prénom - Vorname - Christian name
Rue - Strasse - Street *Kibbutz Lehawot bei
Merhav*
Localité - Ortschaft - Locality
Province - Provinz - County
Pays - Land - Country *Palestina*

RÉPONSE AU VERSO   ANTWORT UMSEITIG   REPLY OVERLEAF
Prière d'écrire très lisiblement   Bitte sehr deutlich schreiben   Please write very clearly

16.09.1941

From: Bertha Wertheimer, Camp de Gurs, Barack no. 5

To: Erich Ottenheimer   Kibbutz Lehawot/Palestine

My thoughts are often with you. Why don't you write? Hugo has the address, I am healthy, hope you too. Love your grandmother

Meine Gedanken sind viel bei euch. Warum schreibt ihr nicht? Hugo hat die Adresse, ich bin gesund, hoffe ihr auch in Liebe eure Großmutter

25 APR 1941 *126692

Deutsches Rotes Kreuz
Präsident (Auslandsdienst)
Berlin SW 61, Blücherplatz 2

ANTRAG
an die Agence Centrale des Prisonniers de Guerre, Graf
— Internationaler Komitee vom Roten Kreuz —
auf Nachrichtenvermittlung

REQUÊTE
de la Croix-Rouge Allemande, Prisonniers, Service Étranger
à l'Agence Centrale des Prisonniers de Guerre, Grafes
— Comité International de la Croix-Rouge —
concernant la correspondance

1. Abonnet Joseph Ottenheimer Stuttgart
Expéditeur Breitlingstrasse 35
bietet, an
prix de bien vouloir faire parvenir à

Empfänger Erich Ottenheimer Merchavia b. Afule
Palestina

Solennels ni übermitteln / ce qui suit:
(Maximum 25 Words)
(25 mots au plus)
hoffen Euch gesund, wir auch,
Franzens Brief von November erhalten, bear-
beiten Auswanderung Nordamerika bis jetzt noch
ohne Erfolg. Wie eure Meinung?
Tausend Grusse Küsse

Eltern

Donna fatto 16 April 1941
3. Empfänger unbedingt vollständig
Destinatario riprendi su corso

16 MAI 1941
(16th April / 1941)
Werner

German Red Cross

25 April 1941 *126692

Commitee Foreign Service

Berlin SW 61, Blücherplatz 2

From: Josef Ottenheimer Breitlingstraße 35, Stuttgart

To: Erich Ottenheimer, Merchavia b. Afule, Palestine

We hope you are healthy - so are we. Received letter from Franz of November

We work on emigration to North America up to now not successful. What is your opinion?

1000 greetings and kisses

Parents

16 May 1941

מסמכים 10,11: מכתבים מההורים דרך הצלב האדום

מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

DEMANDEUR — ANFRAGESTELLER — ENQUIRER

Nom - Name *Wertheimer*
Prénom - Vorname - Christian name *Berta*
Rue - Strasse - Street *Camp de Gurs*
Localité - Ortschaft - Locality *Barack n. 5*
Département - Provinz - County *Bas-Rhin*
Pays - Land - Country *Francois*

Message à transmettre — Mitteilung — Message
(25 mots au maximum, nouvelles de caractère strictement personnel et familial) —
(nicht über 25 Worte, nur persönliche Familiennachrichten) — (not over 25 words,
family news of strictly personal character).

*Warum höre nichts von euch habe.
Ich habe Roten Kreuz Zettel vor Monaten abgesandt
mir geht es ordentlich wie geht es euch
Beide seid ihr gesund und Franz?
Grüß Großmutter.*

Date - Datum *10.12.41*

DESTINATAIRE — EMPFÄNGER — ADRESSEE

Nom - Name *Ottenheimer*
Prénom - Vorname - Christian name *Erich*
Rue - Strasse - Street *Kibbutz Lehawoth*
Localité - Ortschaft - Locality *Kerkur*
Province - Provinz - County *Palestina*
Pays - Land - Country *Palestina*

RÉPONSE AU VERSO   ANTWORT UMSEITIG   REPLY OVERLEAF
Prière d'écrire très lisiblement   Bitte sehr deutlich schreiben   Please write very clearly

Deutsches Rotes Kreuz   23 AUG 1941 *173683
Präsidium / Auslandsdienst
Berlin SW 61, Blocherplatz 2

ANTRAG
an die Agence Centrale des Prisonniers de Guerre, Genève
— Internationales Komitee vom Roten Kreuz —
auf Nachrichtenvermittlung

REQUÊTE
de la Croix-Rouge Allemande, Présidence, Service Etranger
à l'Agence Centrale des Prisonniers de Guerre, Genève
— Comité International de la Croix-Rouge —
concernant la correspondance

1. Absender Joseph Israel Ottenheimer, Stuttgart-O...
Expéditeur   Breitlingstr. 35

bittet, an
prie de bien vouloir faire parvenir à

2. Empfänger Uri Ottenheimer Kibbutz Lehawoth-Kerkur
Destinataire   Palästina

folgendes zu übermitteln / ce qui suit:
(Hochstens 25 Worte)
(25 mots au plus)
Liebe Kinder!
Lange nichts von Euch gehört, hoffen Euch gesund,
wir auch, Grossmutter Berta's Nachricht ist gesund,
grüsst Verwandten, geht zu Hugo.

Grüsse Küsse
Hillem

- 8 SEPT. 1941

(Datum / date)

3. Empfänger antwortet umseitig
Destinataire répond au verso

Joseph Israel Ottenheimer
(Unterschrift / Signature)

10.12.1941

From: Bertha Wertheimer, Camp de Gurs, Barack no. 5

To: Erich Ottenheimer   Kibbutz Lehawot

Why don't I hear anything from you. I have sent from Red Cross. I am ok. How are you? Are you and Franz both in good health? Greetings Grandmother

Warum höre ich nichts, habe Rotes Kreuz Zettel abgesandt. Mir geht es ordentlich. Wie geht es euch? Beide seid ihr gesund und Franz? Grüß Großmutter

Red Cross Letter *173683   23 August 1941

From Joseph Ottenheimer Stuttgart

To Uri Ottenheimer, Kibbutz Lehawoth-Kerkur Palestine

Dear children

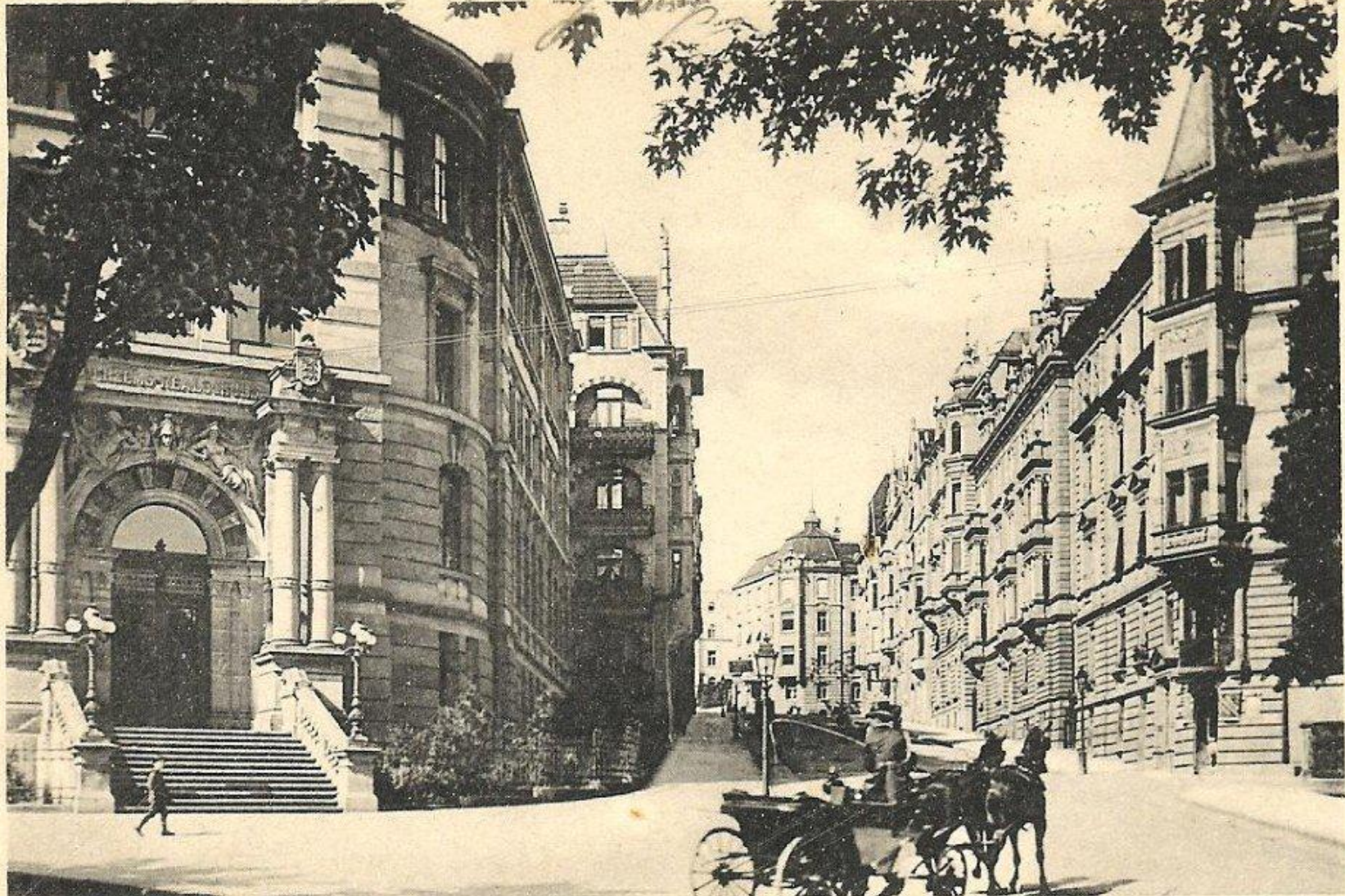
Have not heard anything from you for a long time, hope you are well so are we. Grandmother Berta's news are in good health. Greeting to relatives, go to Hugo's. Greetings, kisses.

Red Cross stamp: 8.9.1941

מסמך 12: תמונת בית המשפחה - שטוטגרט

מקור: אבני נגף שטוטגרט

STUTTGART, Wilhelm-Realschule und Danneckerstrasse

GOVERNMENT OF PALESTINE.

DEPARTMENT OF MIGRATION,
JERUSALEM.

Ref. No. NAT/3/ 81.6

19 November, 1946

Sir/Madam,

I have to inform you that the change of your name as shown hereunder was notified in Palestine Gazette No. 1522 of the 10.10.46, 194

Old Name

New Name

O'NEILLERICH Erich

EITAN Uri

Wife

Children

I am Sir/Madam,

your obedient servant,

J. Kaban

for Commissioner for Migration and Statistics.

Mr. Uri EITAN.

ממשלת פלשתינה (א"י)

מחלקת העליה וההגירה
ירושלים.

א. נ.נ.נ. הנני להודיעך כי בעתון הרשמי של ממשלת פלשתינה (א"י) מספר 1522

מיום 10 אוקטובר 1946, נתפרסמה הודעה על שינוי שמך כדלקמן:

השם החדש

השם הקודם

איתן אורי

אוטנהיימר אריך

אשקה

ילדייך

מר אורי איתן.

בכבוד רב,

בשם מנהל עניני העליה וההגירה והסטטיסטיקה.

M/40 B

G.P.P. 22798-10000-18-4-46

מסמך 13: אישור שינוי שם
מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

מתאריך 10.10.1946

שם ישן- אוטנהיימר אריך
שם חדש- איתן אורי
Eitan Uri

מסמכים 14,15: מסמכים שונים של אורי מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

דיווח על פטירת אורי מבית החולים

להבות הבשן, מקור: אתר נוסטלגיה אונליין

כרטיס חבר במכבי הכח שטוטגארט

Erich Ottenheimer
Name des (r) Bewerbers (in)

**Sportklub Hakoah
Stuttgart**

Vereinszugehörigkeit

7. I. 1921
Geburtsort und Ort

Die obenstehenden Angaben und die Vereinszugehörigkeit werden hierdurch bestätigt

Stuttgart 11. IV. 21
Ort und Datum

**Sportklub Hakoah.
Stuttgart**

Stempel und Unterschrift des Vereins

Preis des Leistungsbuches RM 1,-

I. Sportliche Prüfung

Männer

- Schnelligkeit**
100 m in 13,6 Sek.
oder 400 m in 68,0 Sek.
- Stoß-Wurf**
Kugel 7¹/₄ kg 7,50 m
oder Diskus 23,0 m
" Speer 30,0 m
" Steinstoßen, beid-
armig 10 kg 9,0 m
- Schwimmen**
300 m beliebig
- Turnen**
Barren: Oberarmkippe
oder Reck: Laufkippe
(Schulterhoch)
Ausführung: Wertung min-
destens 12 Punktenach D. T.
- Ausdauer**
5000 m-Lauf in 25 Min.
oder Radfahren 20 km in
45 Min.
- Sprung**
Hochsprung 1,30 m
oder Weitsprung 4,60 m
" Stabhochsprg. 2,30 m

Frauen

- Schnelligkeit**
100 m in 15,0 Sek.
- Stoß-Wurf**
Kugel 4 kg 7,0 m
oder Diskus 18,0 m
" Speer 20,0 m
- Schwimmen**
300 m beliebig
- Turnen**
Barren: Oberarmkippe
oder Reck: Laufkippe
(Schulterhoch)
Ausführung: Wertung min-
destens 12 Punktenach D. T.
- Ausdauer**
1500 m-Lauf in 8 Min.
oder Radfahren 10 km in
30 Min.
- Sprung**
Hochsprung 1,10 m
oder Weitsprung 3,80 m

MEDICAL CASE SHEET.* Army Form I. 1237

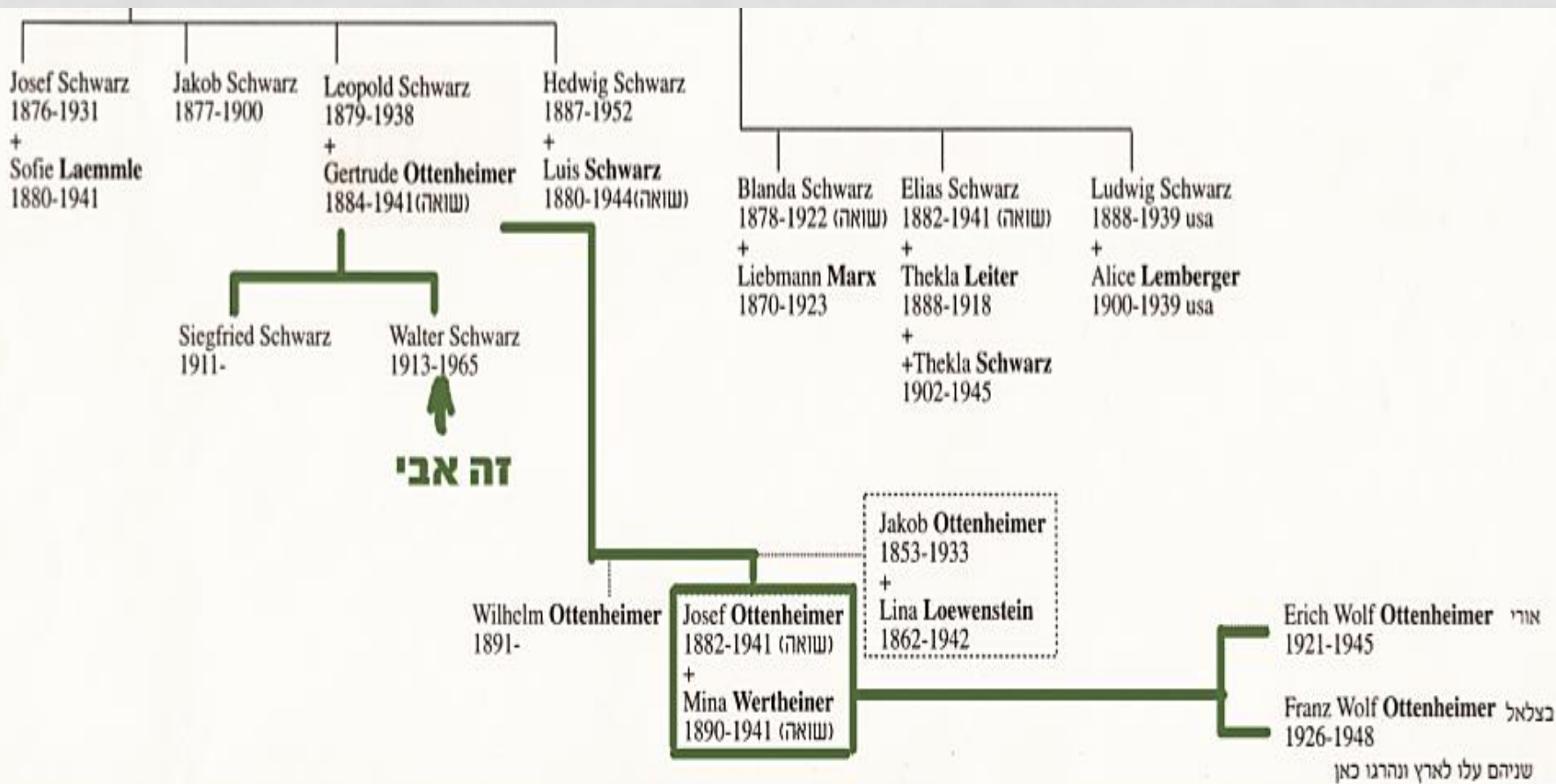
No. in Admission and Discharge Book.	Regimental No.	Rank.	Surname.	Christian Name.
Year.	Unit.	Age.	Service.	
Station and Date.	Disease			
	<p><i>Erich (Uzi) Ottenheimer.</i> <i>Lehavit, Soldier</i> <i>KARAMEER, CHIAM-EL-WALID</i> <i>Palmyra</i></p> <p><i>This is to certify that the above named</i> <i>died at 9-40 PM at 57th General Hospital Hadara</i> <i>on 26th Nov as a result of a gun shot wound</i> <i>of the skull involving his brain</i></p> <p><i>Geoffrey T. Hammond</i> <i>Capt R.A.M.C.</i></p> <p><i>57th General Hospital</i> <i>M.E.F.</i> <i>27th Nov 45.</i></p>			
	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> 57 - General Hospital R. A. M. C. Date: 27 NOV 1945 Ref: ..... </div>			

* The first and last entries will be signed, and transfers from one Medical Officer to another attested by their signatures.

מסמך 16: הקשר של אביבה שוורץ לאורי.

מקור: עץ משפחה של אביבה שוורץ – נינה של סבא רבא של אורי

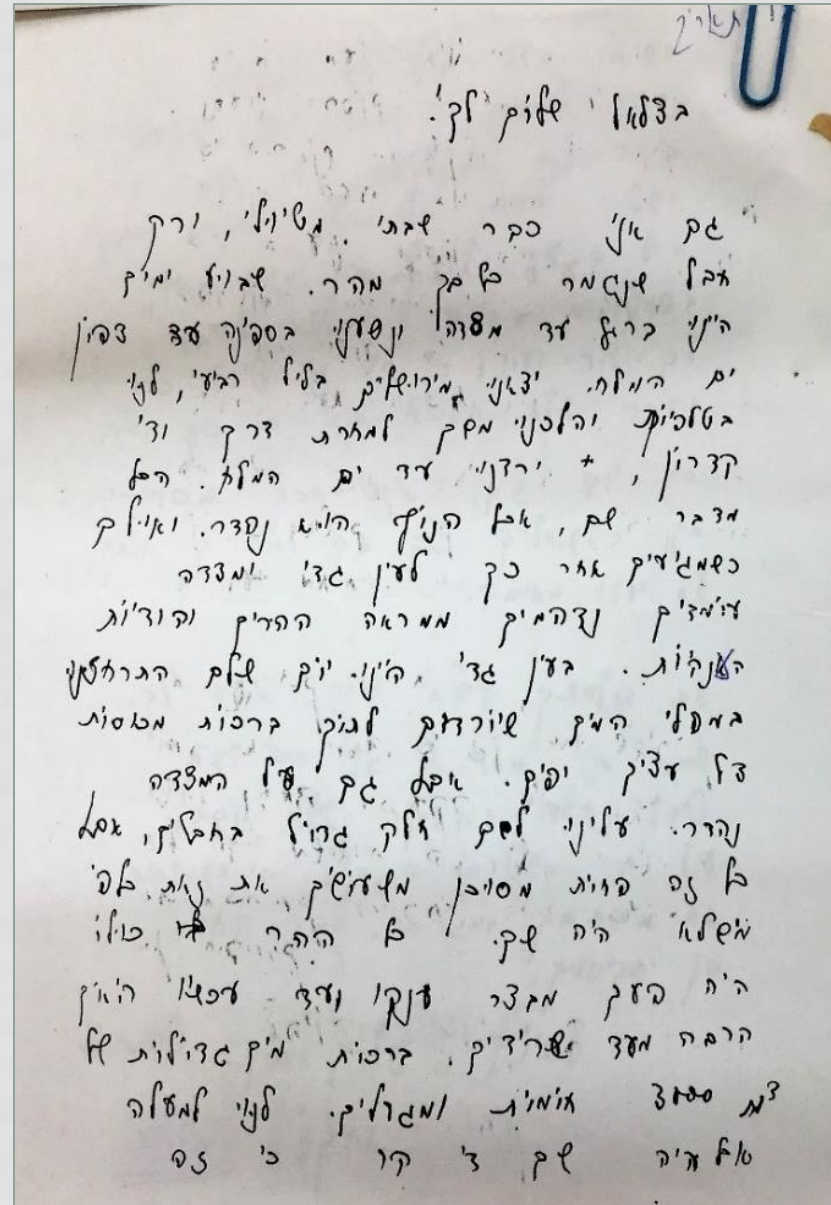
מסמך 17: מכתב מאורי לבצלאל אחיו מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

בצלאל שלום לך!

גם אני כבר שבת מטיולי, ורק חבל שנגמר כל כך מהר. שבוע ימים היינו ברגל עד מצדה ונסענו בספינה עד צפון ים המלח. יצאנו מירושלים בליל רביעי, לנו בטלפיות (בתלפיות) והלכנו משם למחרת דרך ודי קדרון, (?) ירדנו עד ים המלח.

הכל מדבר שם, אבל הנוף הוא נהדר. ואולם כמשגיעים אחר כך לעין גדי ומצדה עומדים נדהמים ממראה ההרים והודיות (ואדיות) הענקיות.

בעין גדי היינו יום שלם התרחצנו במפלי המים שיורדים לתוך ברכות מכוסות צל עצים יפים. אבל גם על המצדה נהדר. עלינו לשם חלק גדול בחבלים, אבל כל זה פחות מסוכן משעושים את זאת כלפי מי שלא היה שם. כל ההר כולו היה פעם מבצר ענקי ועד עכשיו (?) הרבה מעד שרידים. ברכות מים גדולות של 3000 חומות ומגדלים. לנו למעלה אבל היה שם די קר כי זה...

המשך מסמך 17: מכתב מאורי לבצלאל אחיו מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

50 מ' מעל פני הים. בלילה נסענו בספינה 12 שעות שטנו על זה כי הספינה התקלקלה בלב הים ושטנו שעות בלי (?). למחרת בבוקר ב- 6 הגענו לצפון הים. משם נסענו באוטובוס הביתה. יכולתי לספר לך עוד ועוד, כי היה זה טיול כה נהדר שלא אשכח אותו כל כך מהר. היה שם גם איזה חברי מכדורי אך כששואלים אך (איך) הם מכירים אותך, לא ידעו מאומה.

את גלוייתך קיבלתי היום. תודה לך. שמח אני מאוד כי גם אתה עשית טיול נחמד והעיקר שלא נשבת על ידי משטרת הגבול, כי כשמצאתי את מכתבך במגירתתי, כבר פחדתי פן יתפסוך.

להיום שלום לך ולהתראות
אחיק.

מבט מנחל דוד אל ים המלח,
מקור: אתר ישראל הסיפור המתועד

50 מ' מעל פני הים. בלילה
נסענו בספינה 12 שעות שטנו על זה כי הספינה התקלקלה בלב הים ושטנו שעות בלי (?). למחרת בבוקר ב- 6 הגענו לצפון הים. משם נסענו באוטובוס הביתה. יכולתי לספר לך עוד ועוד, כי היה זה טיול כה נהדר שלא אשכח אותו כל כך מהר. היה שם גם איזה חברי מכדורי אך כששואלים אך (איך) הם מכירים אותך, לא ידעו מאומה.

את גלוייתך קיבלתי היום. תודה לך. שמח אני מאוד כי גם אתה עשית טיול נחמד והעיקר שלא נשבת על ידי משטרת הגבול, כי כשמצאתי את מכתבך במגירתתי, כבר פחדתי פן יתפסוך.

להיום שלום לך ולהתראות
אחיק.

מסמך 18: דף נופל של בצלאל אוטנהיימר - אחיו של אורי מקור: אתר זכור משרד הביטחון

סגן איתן, בצלאל (צלאל)

בן מינה ויוסף, נולד ביום כ"ה בשבט תרפ"ג (11.2.1923) בשטוטגרט, גרמניה. הוריו נהרגו בימי הגזירות בגרמניה הנאצית, אבל הוא הצליח לעלות עם אחיו הגדול לארץ בשנת 1940. בצלאל למד בבית-הספר החקלאי בפרדס-חנה והמשיך ללמוד בבית-הספר כדורי, מאחר שאהב את עבודת האדמה. אחרי סיימו את הלימודים הצטרף לפלמ"ח עם חבריו לקבוצת "ניר" של "השומר הצעיר". בין המצטרפים היה גם חברו הטוב יהודה'לי צפתי, אשר נפל בקרב על לטרון. בשנת שירותו נפל אחיו הגדול בשדות עין החורש מידי חיילים בריטיים, והוא נשאר יחידי מכל בני משפחתו. בפלמ"ח עבר קורס מ"כים ועם תום שנת-השירות הועבר ל"רזרבה". בצלאל עבר לקיבוץ שער-העמקים ואחר כמה שבועות לתל-עמל והתמסר לעבודתו כטרקטוריסט. כל רצון החיים של המשפחה כאילו התרכז בו והיה שופע מרץ. מתל-עמל יצא לנגב, ועבד בקו-המים. היה מראשוני "דגנור", הוא קיבוץ "נירים", שהוא מבחינה מסוימת מפעלו. בצלאל ריכז את ענייני המשק וניהלו מהרגע הראשון להתבססותו ותיכנן תכניות לפיתוח הנקודה.

בצלאל נפל ביום ו' באייר תש"ח (15.5.1948) בנירים, בשעת התקפת הצבא המצרי על הנקודה, בשמשו בתפקיד סגן מא"ז. הוא רץ בתעלות-הקשר למסור הוראות לאחר שהטלפון נותק, הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בנירים.

מסמך 19: כרטיס העליה של בצלאל. עלה לארץ באוניה "אגיאו"

מקור: הארכיון הציוני

אוניית מעפילים,
מקור: אינטרנט

הערות: בתי המשפחה המלווים בפירוט: השם הפרטי: (במקרים ידועים גם שם המשפחה) הגיל ג.נ. המין יחס הקירבה לראש המשפחה המצב המשפחתי סוג הויזה מס' הרישוי המקצוע היודע עברית יחס הקירבה: השם: הכתובת: חובו לסוכנות היהודית בסך... לאיי לפי שטר מס'... מספר 1-5 חרש 6 אניה 7 ע.גרים 11/8 יוזה 8 חף 9 מליט 11/10 צ.ת. 10 טיל 11-12 טין 10-11 13 מצ.מס' 14-15 נתינות 16-17 מסרד 18 ערה 19-20 21 סקציה 22 כר.מס. 23

No. 14001-1   השם אטן היימר (בלטינית) Ottelheimer   השם הפרטי יוסף-יוסאף
 הגיל 14 המין ♂   המצב המשפחתי 3/1   ארץ מגוריו קרואטיה
 הנתינות קרואטיה בא מ המסרד האי   העדה אשכנזית
 סוג הויזה B-3   מס' הרישוי המקצוע
 סיך להסדרות הכשרה   היודע עברית הקרובים באיי: השם: הכתובת: יחס הקירבה:
אשכנזי   אשכנזי   אשכנזי

החוף יוני
 התאריך 1-6-40
 האניה אגיא

הערות	המקצוע	סוג הויזה	המצב המשפחתי	יחס הקירבה לראש המשפחה	המין ג.נ.	הגיל	השם הפרטי: (במקרים ידועים גם שם המשפחה)
1							
2							
3							
4							

הערות לשכת העליה: באיזו הסדרות נרשם נרשם בקפ"ח זמן שהותו בבית העולים הסתדר בעבודה ביום באמצעות הכתובת באיי: חובו לסוכנות היהודית בסך... לאיי לפי שטר מס'... מיום

מספר 1-5	חרש 6	אניה 7	ע.גרים 11/8	יוזה 8	חף 9	מליט 11/10	צ.ת. 10	טיל 11-12	טין 10-11 13	מצ.מס' 14-15	נתינות 16-17	מסרד 18	ערה 19-20	21	סקציה 22	כר.מס. 23
68	6	1	11	3	2	11	1	14	11	4	2	2	1	6	95	

עלה לחיפה ב 1.6.1940
 באוניה "אגיאו".
 קרוב בארץ- אורי, אחיו
 ממשמר העמק

מסמך 20: רשימת העולים באוניה "אגיאוו" ובה בצלאל אוטנהיימר

מקור: הארכיון הציוני

חלקת העלייה של המוכנות היהודית לא"י

לשנת העלייה 1940

180/20

רשימת עולים שבאו לא"י

1940

החם 2.6.40 תאריך 1940 אדר"א 1940

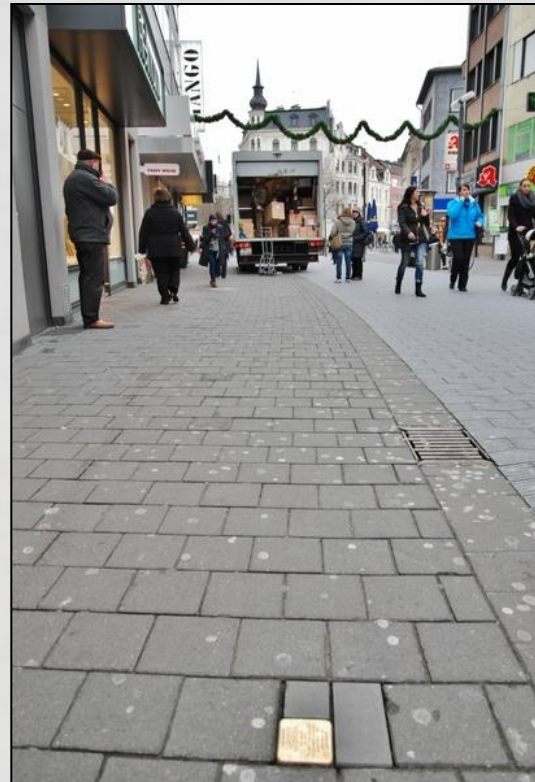
מס' חודדי	השמות	החם	גיל	סוג	מס' תעודת	הקודים בא"י והתבונה	העמדה
1	עזריאל י"א						
2	אומנותיים	סרןק יאנוס	14	ג-ב	26		
3	אלטרין	יולטון	26	ג-ב	45	אסור סירוטלים	
4	אינדלמן	דפנס	42	ג	42		
5	"	משינה	14	"	47		
6	כרמל	ימלים	47	ג-ב	28		
7	"	יפנס	5	"	2		
8	"	החלה	2	"	62		
9	"	הברי סרקום	57	"	47		
10	בלווינסקי*	אברהם	40	"	17	אסור סירוטלים	
11	"	דבקה	50	"	47		
12	כיסן	קנס	49	"	17		
13	"	מרי רלה	50	"	47		
14	"	פריס	47	"	17		
15	1* יא	חודה	47	"	17		
16	1* יאסון	שפה	47	"	17		
17	"	רזנה	18	"	17		
18	"	כרמלה	18	"	17		
19	"	ולבנה קוסט	52	"	47		
20	1* יאבאום	אינק	47	"	17		
21	"	סירל	46	"	46		
22	חניי	חיים	46	"	46		
23	"	סוסים	46	"	46		
24	"	ליבנה		"			

אבן נגף - stolpersteine

אבן נגף - stolpersteine

היא למעשה גל-עד קטן,
אנדרטה פרטית לקורבן שואה.
שהיה קשור למקום בו הונחה.
האנדרטאות הצנועות הללו
פזורות כיום ביותר מ-1,900
כפרים וערים ברחבי גרמניה.
על 100 סנטימטרים רבועים
מצויינים באופן צנוע רק
השם, תאריך הלידה ותאריך
ונסיבות מותו של הקורבן
שהתגורר, עבד או למד
באותה כתובת

(המידע באדיבות אתר ynet)

מסמך 21: סיפור המשפחה – "אבני נגף"

מקור: אבני נגף - שטוטגרט

Josef and Mina Ottenheimer

Josef Ottenheimer (born 16 April 1882 in Ludwigsburg and his wife Mina née Wertheimer (born 26 June 1880 in Kehl) lived together in Stuttgart since 1920, first in Olgastraße 66 ground floor, from 1927 in Hohenheimer Straße 10, third floor, from 1936 in Danneckerstraße 12, first floor. They had two sons, Erich Wolf, born on 7 January 1921 and Franz, born on 11 February 1926.

The merchant Josef Ottenheimer originates from an old Rexinger family who had been living in Württemberg since the 18th century.

He became a partner in the company W. Hofheimer Kehlleisten und Furnierhandlung (commerce for moldings and veneer) and built it up together with Wolf Hofheimer (+1918) and Louis Rosenstock and led it to a commercial success. The company was based in Hauptstätter Straße 86c until 1918, later on in Olgastraße 61 directly on the lower end of the "Lorenzstaffel" in a house with courts purchased by the company.

The yearly income of the well situated and hardworking family was 34.000 Reichsmark before 1933 [1]. In the years after 1933 the economical and familiar situation worsened by numerous laws by the Nazis and vexatious regulations.

1937 Josef's father Jacob died. His 78 year old mother Johanna Lina Ottenheimer moves to Stuttgart to Hohenheimer Strasse 10, 3rd floor.

She had lost during the inflation her complete capital and had to be supported by her son Josef. [2] Until 1938 the family income sank to appx. 50%. The sons Erich and Franz succeeded to immigrate to Israel. Josef Ottenheimer was taken to custody in Dachau on 15 November 1938 for some time.

End of 1938 or beginning of the year 1939 he writes a letter again from Stuttgart to his brother Wilhelm to New York in which he mentions that he is no longer able to support alone their mother and that he asks him to add something to her maintenance. He explains that due to the fact that he was forced to sell his business he had lost his main source of

income and in addition right now he had to pay high taxes, the so-called "atonement fees" which he stated were 125.000 RM.

Furthermore he mentioned that as things were getting worse in Germany he plans to immigrate in the near future. In this case – he added – he would have to pay a second tax which amounts to 100.000 RM,[1] i.e. in total two thirds of the revenue of the aryanized forced sale of the former flourishing business.[3]

שטוטגארט, מקור: ויקיפדיה

המשך מסמך 21: סיפור המשפחה – "אבני נגף"

מקור: אבני נגף - שטוטגרט

Josef's mother moves on 23 January 1939 to her daughter Gertrud Schwarz to Rexingen.[4] Josef and Mina try to immigrate and for that they sell all her belongings. A container with furnitures leaves with the company Barr, Möhring & Co in direction Israel but only makes it up to Triest.[5] The parents are no longer allowed to travel to their children.

In November 1941 the couple Ottenheimer was informed officially that they will be resettled in "Reichskommissariat East" and that they should present themselves on 27 November on Killesberg. A total of 1000 Jews from Württemberg receive this order.

They check into the overfilled and chaotic halls on the Killesberg and also meet the sister of Josef, Gertrud Schwarz from Rexingen.

On 1st December 1941 at 3:00 o'clock in the morning the detained Jews were loaded on lorries and taken by foot to the train station North and from there they were loaded into completely overfilled trains in which neither windows nor doors could be opened and the toilets soon began to freeze. In three days and nights the train ran till Riga where the arriving passengers were beaten[6] and allocated to the camp Riga-Jungfernhof, originally an agricultural manor.... the construction consisted of 5 small houses, three barns and stables. Everything was very much bedraggled by effects of the war. [7] The accommodation was in barns which could not be heated on roughly timbered open wooden bunks, four above each other which were partly covered with a few centimeter thick layer of ice.[8] Here the personal trace for Josef and Mina Ottenheimer and Gertrud Schwarz is lost; they have not survived the camp.

Regarding the fate of the deportees Maria Zelzer writes: "Those who were incapable for the coming spring drudgery had to be "given away"; these were 1600 adults and 240 children. They were shot on 26 March 1942 in the Bickern'sche High Forest close to Riga." [9]

The 80 year old mother "Hannchen" Lina was deported on 21 August 1942 from Rexingen to Theresienstadt and from there on 23 September to Treblinka where she was murdered by gas.

The sons Erich Wolf (now Uri Etan) at last unmarried carpenter in Kibbutz Ihwet and Franz (now Bezalel Etan) at last unmarried farmer in Kibbutz Nirim have both died in their battle for Israel's freedom, the older at the age of 24 on 26 November 1945, the younger at the age of 22 on 15 May 1948.

תרגום סיפורה של משפחת אוטנהיימר - מתוך אבני נגף - שטוטגרט

יוסף אוטנהיימר ואשתו מינה לבית וורטהימר חיו יחדיו בשטוטגרט מאז 1920 והיו להם שני בנים- אריך וולף ופרנץ.

יוסף אוטנהיימר מגיע ממשפחת סוחרים עתיקה שהתגוררה מתחילת המאה ה 18 בעיר ווטמברג. היה שותף בחברה שהצליחה כלכלית- *W. Hofheimer Kehlleisten und Furnierhandlung* -מסחר פיתוחים ופורניר. לאחר 1933 מצבה הכלכלי והחברתי של החברה הורע עקב חוקים רבים של הנאצים ותקנות מרעות.

בשנת 1937 מת אביו של יוסף- יעקב, ואימו בת ה 78 יוהנה לינה אוטנהיימר עברה לשטוטגרט. היא איבדה במהלך האינפלציה את כל רכושה והונה ונאלצה להיתמך בידי בנה יוסף. עד 1938 צנחה הכנסת המשפחה ב 50%, ויוסף אוטנהיימר נלקח למעצר בדכאו ב 15 לנובמבר 1938 לזמן מה.

הבנים אריך ופרנץ הצליחו להגר לישראל והוריהם יוסף ומינה ניסו להגר גם הם. למטרה זאת מכרו את כל רכושם, מכולה עם רהיטים נשלחה מהחברה *Barr, Möhring & Co* ישירות לישראל אך נעצרה בטריאסט שבאיטליה. ההורים לא הורשו לנסוע בעקבות ילדיהם.

תרגום סיפורה של משפחת אוטנהיימר - מתוך אבני נגף - שטוטגרט

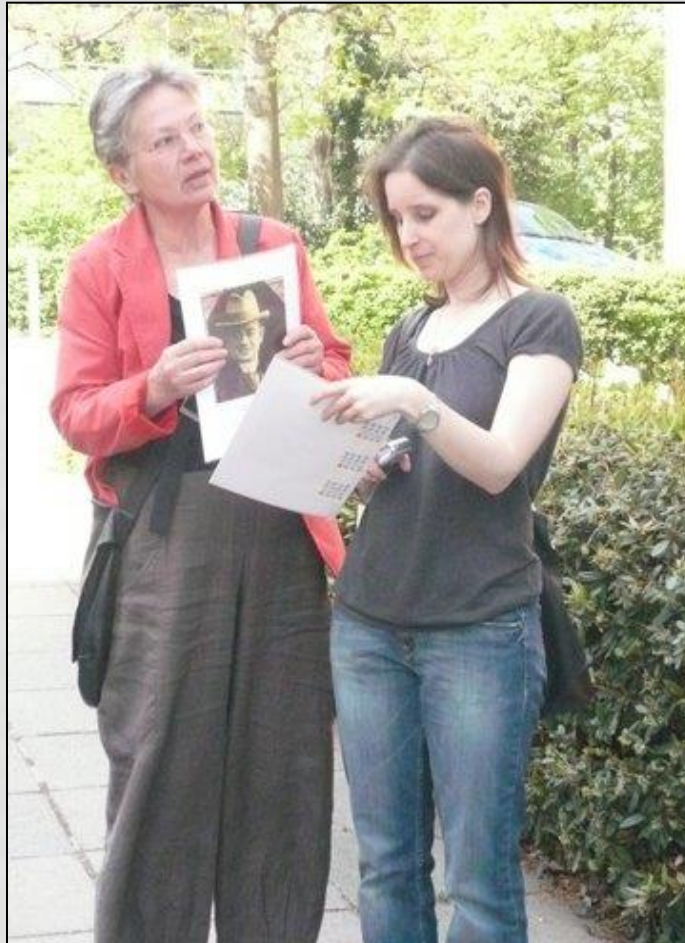
תמונות של
RigaJungfernhof
מקור: אינטרנט

בנובמבר 1941 הודיעו באופן רשמי לבני הזוג אוטנהיימר שהם נלקחים ליישוב מחדש ועליהם להתייצב בתאריך 27 בנובמבר בקילסברג, 1000 יהודים נוספים מהעיר ווטמברג קיבלו צו זה. הם הגיעו לאולם בקילסברג שהיה עמוס ומלא, שם הם פגשו גם את האחות של יוסף- גרטרוד שוורץ מרקסינגן.
ב1.12.1941, בשעה 03.00 בבוקר היהודים האסורים הועמסו על משאיות לתחנת הרכבת צפון שם הועמסו על קרונות צפופים ללא חלונות ודלתות, ובמזג אוויר חורפי מאוד.

המסע לריגה ארך 3 ימים ולילות, וכאשר הגיעו הנוסעים ליעדם הוכו ומוקמו במחנה *RigaJungfernhof*. ייעודו הראשון של המחנה היה חווה חקלאית- 5 בתים קטנים, 3 אסמים ואורווה. המגורים היו באסמים שלא ניתן היה לחממם, דרגשי השינה היו לוחות עץ מהוקצעים בגסות- ארבע קומות אחד מעל השני, ומכוסים בשכבה דקה של קרח. מהגעתם למחנה עקבותיהם האישים של יוסף, מינה וגרטרוד שוורץ אבדו. הם לא שרדו את המחנה.
אמם בת ה 80 הנשן לינה גורשה בתאריך 21.8.1942 מרקסינגן לטריזנשטאט ובתאריך 23.9.1942 לטרבלינה שם נרצחה בגז. הילדים אריך וולף- אורי איתן ופרנץ- בצלאל איתן נהרגו במלחמתם לשחרור ישראל.

מסמר 22: תמונות מטקס הצבת אבני הנגף על שם יוסף ונינה אוטנהיימר
מקור: אבני נגף - שטוטגרט

מסמך 23: אבני הנגף על שם יוסף ונינה אוטנהיימר
מקור: אבני נגף - שטוטגרט

HIER WOHNTE
JOSEF OTTENHEIMER
JG. 1882
DEPORTIERT 1941
RIGA
ERMORDET 26.3.1942

HIER WOHNTE
MINA OTTENHEIMER
GEB. WERTHEIMER
JG. 1882
DEPORTIERT 1941
RIGA
ERMORDET 26.3.1942

מצויין תאריך הפטירה המדוייק
של מינה ויוסף - 26.3.1942

מסמך 24,25: כרטיס "חיפוש קרובים" על שם אורי ובצלאל אוטנהיימר המקור: הארכיון הציוני

אב- יוסף , אם- נינה
שם המחפש- ד"ר מרקוס

תאריך הפקה: 25/07/2017
שעת הפקה: 11:41

הארכיון הציוני המרכזי

S104DB - מאגר מידע של המדור לחיפוש קרובים
89448

אוטנהיימר-איתן אריק-אורי

יוסף

נינה

גרמניה

שטוטגארט

1918

1940

קבוצת להבות

מרקוס ד"ר

מאגר

מס' תיק

פרטי המבוקש

שם המבוקש

שם האב של המבוקש

שם האם של המבוקש

ארץ מוצא

עיר מוצא

שנת לידה

שנת עליה

מקצוע

כתובת

פרטי המבקש

שם מלא של המבקש

ארץ מוצא של המבקש

עיר מוצא של המבקש

הארכיון הציוני המרכזי

S104DB - מאגר מידע של המדור לחיפוש קרובים
89448

מאגר

מס' תיק

פרטי המבוקש

שם המבוקש

שם האב של המבוקש

שם האם של המבוקש

ארץ מוצא

עיר מוצא

שנת לידה

אוטנהיימר-איתן בצלאל

יוסף

נינה

גרמניה

שטוטגארט

0

מסמך 26,27: כרטיסי דרישת שלום לאורי ובצלאל אוטנהיימר

המקור: הארכיון הציוני

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
 המדור לחיפוש קרובים
 ת.ד. 92-סלמן 4671
 ירושלים

לכבוד (פרט) אורי אוטנהיימר
 ת.ד. 1480
 ירושלים

מ. (נ) נ. נחקלה במשרדנו ידיעה מחייל בשביל Ottenheimer
 2 מ.מ.מ. 23-26 בני בני ארץ-ישראל

יוצאות) אורי אוטנהיימר (תושבות) ירושלים
 מאת אורי אוטנהיימר
 יוצאות) אורי אוטנהיימר

הנמצא בעת מסירת הריש ב
 נודה לכם אם תואילו לברר את כתבתו של הנ"ל ולמסרה לנו. אם לא יעלה
 בידכם למצוא אותה, נא להודיענו על כך, על מנת שנוכל להמשיך בחיפושנו.
 בכבוד רב.

המדור לחיפוש קרובים

ידיד אביהם שנרצח בגרמניה, והשאיר בידי ידיד הזה רכוש בשביל ילדיו

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
 המדור לחיפוש קרובים
 ת.ד. 92-סלמן 4671
 ירושלים

לכבוד (פרט) אורי אוטנהיימר
 ת.ד. 1480
 ירושלים

מ. (נ) נ. נחקלה במשרדנו ידיעה מחייל בשביל Ottenheimer - אורי אוטנהיימר
 (אגוד בני בני 23-26)

יוצאות) Breitlingstr. 5 (תושבות) ירושלים
 מאת אורי אוטנהיימר
 יוצאות) אורי אוטנהיימר

הנמצא בעת מסירת הריש ב
 נודה לכם אם תואילו לברר את כתבתו של הנ"ל ולמסרה לנו. אם לא יעלה
 בידכם למצוא אותה, נא להודיענו על כך, על מנת שנוכל להמשיך בחיפושנו.
 בכבוד רב.

המדור לחיפוש קרובים

ידיעה עבור אוטנהיימר (אחים בני 26-23) מאת גוטליב אפינגר

מסמך 28: מכתב שנשלח ע"י ד"ר מרכוס,
בניסיון להבין מה עלה בגורל האחים
המקור: הארכיון הציוני

10.4.50
תל-אביב,
רחוב ורמז הכתוב 8

ד"ר מריץ-שמעון נוימן

לכבוד

הסדור לחפוש קרובים

ת.ד. 92

ירושלים

א.ב.,

ע"ד ד"ר מרכוס סניו-יורק זקוק להעדרות
סות בקשר עם

Erich Ottenheimer

אריך אוטנהימר

Franz Ottenheimer

פרנץ אוטנהימר

שלמי האינטורסציה שלו נחרגו כזמן המלחמה או בזמן
המאורעות. עד כמה שידוע לו עלו ארצה מסוטגרט
בגרמניה בשנת 1940. אריך אוטנהימר היה נשוי.

אני מבקש להודיענו אם כב' יודעים מה שהוא
על שני האנשים האלה.

בכבוד רב

[Handwritten signature]

מאחר ואביהם של אורי
ובצלאל אוטנהיימר השאיר
כסף בידי ידיד עבור ילדיו,
יש צורך בתעודה רשמית
המוכיחה את מותם

מסמך 29: מכתב רשמי המאשר את דבר מותם של

האחים אוטנהיימר-איתן

המקור: הארכיון הציוני

ל ה ה ב ו ת
קבוץ השומר הצעיר נא"י ז'
להח'שבות שתופית בע"ם
ל ה ה ב ו ת - ה ב ש ו

15 במאי 1950.

למכות הנשן.
דואר ראש פנה.
1950, חלטה 7 ב

אל

המדור להיפוט קרובים
המוכנות היהודית,
ירושלים.

א.נ.י.

החבר אורי אוטנהיימר (סקודס אדין),
היה חבר מסקנו ונפל בנובמבר 1945 (כ"א כסלו)
בגבעת הירם.

אחיו בצלאל היה חבר קבוץ "נירים"
בנגב ונפל לפני שנתיים במלחמת השחרור, **בנימין**.
שניהם היו נשואים זמן קצר, לא היו להם
ילדים. שני האחים שינו בנובמבר 1945 את
שם אוטנהיימר לאיתן.

בכבוד רב

צילנה בלומן

במכתב מצויין שגם אורי
וגם בצלאל היו נשואים
זמן קצר לפני מותם

מסמך 30: סיפורם של אורי ותמר מקור: ארכיון עיתונות 24.11.2011

אהבה ראשונה: תמר ואורי

עמי בארי

66 שנים למצור על גבעת חיים

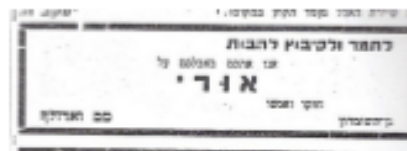

בין מודעות האבל הרבות, אשר התפרסמו בעיתונות למחרת אירוע המצור על גבעת חיים, משכה את עיניי מודעה אחת קטנה, צנועה, ועליה כתוב: "לתמר ולקיבוץ להבות, אנו באבלכם על אורי. חזקו ואימצו מם ואדולף גן השומרון".

86 שנים חלפו מאז אותו יום שני - 28.11.1945 - שבו פתחו הבריטים באש מקלעים על כמה מאות צועדים, שיצאו מהגדר של עין החורש ופניהם לכיוון גבעת חיים הנצורה. באותו מצעד נהרגו שבעה אזרחים, ביניהם אורי.

מספר כזה של קורבנות אזרחיים היה מזעזע בכל קנה מידה, וההלם שאחז ביישוב היה עצום. הלוויית שנערכו לקורבנות היו רבות משתתפים וכואבות. כשעברו הארונות בדרכם האחרונה, הוגפו ברחבי הארץ העברית הקטנה חלונות הראווה, המלאכה שבתה וכל היישוב עמד דקת דומייה, שהפכה עם השנים לסמל זיכרון לאומי.

עשרות עצרות, נאומים, גילויי דעת, מודעות השתתפות בצער, ובין כולם זאת הקטנה, האינטימית, המוצנעת כמעט: "לתמר ולקיבוץ להבות, אנו באבלכם..."

מי היו תמר ואורי? מה הקשר שבין שניהם? ולמה התפרסמה מודעה כזאת בין גינויים פוליטיים מכל קצות הקשת ונאומי הספד בראש חוצות?

על אורי ידענו מילדות, שהוא הגיע למצעד עם מתנדבים מעין שמר, והיה חבר קיבוץ "להבות", לימים להבות הבשן. אבל מי זו תמר ומה סיפורם המשותף? הסוד הזה נחשף בפניי רק לפני שנים ספורות, כאשר בסיור במקום לחשה לי בת קיבוצי, סמדר רביד: "אתה יודע שבצלאל, בעלי, נקרא על שם אחיו של אורי - בצלאל. אתה יודע שלאורי היה אח?"

ודאי שידעתי, הכרתי באופן שטחי מאוד את סיפורם של אורי ובצלאל אוטנהיימר ואת סיפור הוריהם. בצלאל נהרג כאחד ממפקדי קיבוץ נירים במאי 1948 במלחמת העצמאות, אורי נהרג במצעד שיצא אל עבר גבעת חיים, והורי שניהם נכלאו על ידי הנאצים בשטוסטגרט שבגרמניה וסופם במחנות ההשמדה.

אבל אל הסיפור של תמר נחשפתי רק כעת, רק כאשר ילדיה, חבריה וידידים בלהבות הבשן גילו את סיפורם.

תמר, הלא היא תמר ביכלר, נולדה בעיר מרטיין שבסלובקיה. בשנת 1939 עלתה ארצה עם חברת נוער, שהייתה מיועדת לשער הגולן ומקום מושבה בכרכור, בשכונת לקיבוץ להבות, ששכן במקום שבו נמצא היום המוסד החינוכי מבואות עירון שלייד עין שמר. עבודה בקיבוץ כמעט שלא הייתה, ותמר מצאה את עצמה מועסקת במשק בית אצל משפחה בגן השומרון. היא ניקתה את הבית, כיבסה, טיפלה באישה חולה וארזה שזיפים עם אב המשפחה.

אורי אוטנהיימר הגיע שנתיים לפני עם גרעין של יוצאי גרמניה, שעבר הכשרה באפיקים, במשמר העמק ולבסוף בעין שמר, כיעד אחרון לפני העלייה לקרקע ל"חיים-אל-ואליד", שבשיפולי רמת הגולן, מקום יישובה הראשון של להבות הבשן.

המשך מסמך 30: המשך סיפורם של אורי ותמר

מקור: ארכיון עיתונות 24.11.2011

אורי אוסנהיימר הגיע שנתיים לפניו עם גרעין של יוצאי גרמניה, שעבר הכשרה באפיקים, במשמר העמק ולבסוף בעין שמר, כיעד אחרון לפני העלייה לקרקע ל"חיאם-אל-ואליד", שבשיפולי רמת הגולן, מקום יישובה הראשון של להבות הבשן.

על אורי סיפרו כל אלה שהכירו אותו, שהיה יפה תואר ("חביב הבנות" מאנחת מאשה), איש עבודה, אמן בלבו ובידיו (למד ציור אצל יוחנן סימון) ובאופן מיוחד התמחה בנגרות. לאביו היה בית חרושת לדיקטים בשטוטגרט, ואורי הלך בדרכי אביו. בתחילה היה ממקימי בית החרושת לדיקס שבאפיקים וכאן בכרסור, כיוון שלא הייתה עבודה, הציע לייצר מגינים מדיקט לג'ריקסים של הצבא הבריטי, הם קיבלו את העבודה ומצאו מקור פרנסה מצומצם.

מכיוון שתנאי המגורים בהכשרה היו דחוקים ופרטיים כמעט שלא הייתה בהם, בנו לעצמם בעלי היחמה סוכות משאריות הדיקט שנחתך לג'ריקנים. אורי בנה קן אוהבים, כולו עשוי קשקשי רעפים, יפה להפליא, ועבר לגור בו לבדו, וכשהכיר את תמר עברה היא מקיבוצה לגור איתו בקן זה.

היו אלה ימים של אושר גדול לשניהם, אלא שהאושר, כך דרכו לפעמים, מפנה מקום לקשיים שהולכים ונערמים. תמר סבלה מבעיות קשות בגבה, התקשתה לזוז ואורי נשא אותה על כפיים, סעד אותה, רחץ וטיפל בה כמו בילדה קטנה. אבל אין בכך די, תמר הייתה חייבת לעבור ניתוח בפרגא ולהיות מרוחקת ומרותקת, קרוב לשנה בגבס. אורי היה משענתה העיקרית והיחידה בשונה להכשרה.

ב-2.11.1945 עלו ראשוני להבות להקמת בסיס להתיישבותם ב"חיאם". אורי יצא עם הראשונים, הוא היה אחראי לבניית הצריפים הראשונים ולהעמדתם על הקרקע. תמר נשארה בסוכה בעין שמר. האם המרחק עשה כבר את שלו? האם נוצר משבר בחיי בני הזוג? על כך חלוקות הדעות. יש הטוענים כך ויש הטוענים אחרת. המחמירים מצביעים על קשר שהלך והתרופף, אבל בארכיון להבות מצאתי יותר ממסמך אחד המראה שהם נחשבו למעשה לזוג משוי. ומודעת האבל? האם זאת למעשה משמעותה?

בריאיון שקיימתי לפני כמה שנים בלהבות הבשן סיפרה לי מאשה יערי (ז"ל), שבשבת ה-23 בנובמבר, עזב לפתע אורי את המחנה הקדמי שבחיאם ונסע לנתק את הקשר מתמר; גם יהודה מיכאלי (יל"א) מחזיק באותה דעה, ובעדותו חזר כמעט על אותה גרסה של מאשה. אורי לקח לעצמו ("בלי לשאול אף אחד!" כועס יהודה עד היום), חופשה קצרה, יצא ברגל לכיוון עמיר, משם לכפר גלעדי ואחר ברכב לעין שמר. כשהגיע למקום נתקל בהמולה רבה, וראה משאית ועליה חברים מהקיבוץ והגרעין.

"הבריטים הטילו מצור על גבעת חיים, הם מחפשים עולים חדשים שהגיעו אתמול ארצה, ואנו יוצאים לפרוץ את המצור!" שמע קריאות.

המשך מסמך 30: המשך סיפורם של אורי ותמר

מקור: ארכיון עיתונות 24.11.2011

מי הפיץ את השמועה, לא כאן המקום לעסוק בכך, מכל מקום לא איש כאורי יתלבס בסדר העדיפויות של מצפונ. בלי להגיע לסוכתם המשותפת מיהר לספס על המשאית ונסע לכיוון חדרה, משם ברגל לעין החורש, וכשמשמעה הקריאה התייצב בשורה הראשונה של הצועדים.

אורי לא חזר מהמצעד, ארונו הובל למחרת על גב משאית לעמיר, משם על עגלת סרקטור ולבסוף על גב החברים ללהבות הבשן. כל הלילה פוצצו וחפרו עד שנכרה הקבר הראשון במשטח סלעי הבזלת מעל הקיבוץ, שאת צריפיו, מעשה ידי אורי, עוד לא הספיק איש לחנוך.

תמר נשארה לבדה; מעולם לא הסכימה לפקוד את קברו של אורי, מעולם לא הלכה לשום לוויה בקיבוץ. וזה, למרות שהייתה חובשת ואחות וטיפלה במסירות רבה בחולים ובפצועים שנפגעו בניסיונם להגן על הקיבוץ החדש במלחמות שעוד יבואו.

בגלל קשיים ביסחוניים הוקם בית קברות אחר בלהבות הבשן, וקברו של אורי נשאר מעל לקיבוץ לצד עוד כמה קברים בודדים.

לימים הכירה את יוסקא, בעלה, התחתנה והביאה לעולם שני ילדים: לבנה קראה בצלאל כי לבן הבכור של הקיבוץ קראו אורי ולבת הראשונה אורית, ואז לא נתנו אותו שם לשני ילדים מאותה קבוצה, ואולי הייתה גם סיבה אחרת - מי יודע.

לאחר מותה השאירה מכתב, ובו ביקשה להיקבר בבית הקברות הישן ליד אורי שלה. שהיה שלה כל ימי חייה. אבל חסד זה לא התאפשר, וכך, גם בלא קשר עין, צופים הם אולי זה על זו, שלמים באהבתם האינסופית והלא ממומשת - אורי ותמר שלו, תמר ואורי שלה.

מסמר 31: לזכרו (מתוך עיתון משמר)
מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

כאילן המרבה ענפיו

גרצחת בעצם הימים בהם העפלנו ונחלצנו להיאחו באדמת המולדת. מי ידע — מי שיער, כי כך נפתח את הברית עם אדמתנו, כי את העצים הראשונים נטע — ליד קברך!

עוד טרם הספקנו לחרוש, עוד טרם ידיים של פועל היו לך, "ידיהוב". בנאי היית, לבנות חפצת, להיות אדריכל למחר טוב יותר.

מבטך כה בהיר היה, כה שקוף — כאילו איננו משקף אלא צניעות-חיים היפה לחיי רעות וחברה.

כאילן המרבה ענפיו ומרחיב צמרתו בשקט אך בהתמדה, צמחת אתנו. תחת נות רבות עברת: אפיקים, משמרה-עמק ומרחביה — עד הגיעך ל"להבות". נדמה, כי רק כאן, רק בביתך אתה, צמחת, גדלת — ויפית מאוד.

מה הורגלנו לשכול ולמזות באלה הימים! עד כי לאסון שיפקוד נאמר: מעשה בכל יום! מעשה בכל יום: הרי הוא יום העמל האפור, רווי החזון והזיעה — ורווי הדם. ביום-עמל אפור, הגשמת שבועת-אמונים, הלכת ונאבקת עם חבריך על זכותך ללכת ולהגן בגופך, בלבך הלוהט, בנשמתך התוססת — בידיהזהב אשר לך ובמבטך הבהיר, להגן על חייך — חיי מעפילים וחיי בונים ומגינים.

והזכות ניתנה לך! ועתה על כתפינו מוטלת חובת-החיים — כי יהיה טעם למותך כשם שהיה טעם לחייך עד עתה. הלכת — ונפל אחד מוותיקי-העמור-דים, שעליהם נישא קיבוצנו הרך. נפגענו בצפור-נפשנו — ביקר-חיינו.

נצמדנו לקרקע הארץ הזאת ואמרנו להצמיד אחים גאולים אליה — ואתה נדמת עליה לנצח, לנצח.

נדעון

אורי אוסנהיימר

הכשרנו קרקע — והאבנים הראשונות נאספו לשמש גל-עד לך ולנו! הלכת, אורי, בדרך החיים. עודנו זוכרים ימי-נעורים מלפני 10 שנים,

להבות הבשן בין השנים 1940-1945
מצד הגבול הסורי.
ארכיון להבות הבשן

בחברת הנוער השנייה אשר באפיקים היה נער משטוטגרט. מקומו היה בין הנערים מסדרי עתותם ולמודם. בין שוחרי תרבות ומעמיקי שאל, ומבראשית הלמודים שאף לשיטה ולהסדרת למודיו. כבפרקי תנ"ך ובשירי ביאליק, כן בידיעת המולדת ובשעורי החברה וביתר המקצועות הניתנים לחברת נוער; בכל אהב ללמוד ראשון ראשון.

הבוחר לו דרך כזאת בלמודים, הלוא מאליה תביא דרך זו לחיי חברה. וחברי אורי לא טעו בו מן הימים הראשונים להיותם בארץ ובקיבוץ. אורי היה נבחר לוועדות החברה, נדרש לדבר בשיחות ולהגיב על עניני החברה, וחבריו הקשיבו לדבריו ובהרו בו לוועדותיהם.

בחיוכו התמידי קרב אליו אנשים; חזות פניו העידה תמיד על רצון להגיב ולפרש פרקי־תורה ופרקי־חיים הניצבים בדרך.

חברת הנוער השנייה שבאה לאפיקים בשנת תרצ"ח היתה מורכבת מנערים יוצאי משפחות „גרמניות בסיסיות“. הם באו, אם־כן, מחברה יהודית מסועפת בהמון בעיותיה, מורשת בתרבות והוי של דורות. בנים ובנות אלה באו מגרמניה מסוערת ומזרת בעיות אימה על נערי ישראל. מסבך שאלות רבות ותשובות שונות נקלעו בשנת תרצ"ח לאפיקים כששער המשק סגור ומסוגר, וליציאה מן המשק יש צורך ברשיון מיוחד. ימי מאורעות בארץ.

אורי ניצב עם חבריו לפתור בעיות עולם ובעיות דור ובעיות יחיד. עוברים חדשי ההכשרה בשמחה ובפעולת חברה מאורגנת, מגוונת.

אחריות רבה מוטלת על אורי; עניני ההורים בשטוטגרט ובית חרשתם, אחריות המשפחה, משפחה די מיוחסת, נצר לספרדים שגלו בגירוש ספרד מארצם והשתקעו באירופה. יש להציל את המשפחה הזאת, להעלותה ארצה. לפעמים התגנב הספק בלב החברים, והספק — הילך אורי להגשמה? וכחול העיניים בעל החיוך התמידי הלך, כעבור חדשים בא ואמר: „התבין? כעת אני גם איש עברי וגם חקלאי, בשדה אני עובד!“

עם בוא השמועה המרה לאפיקים, כי האנגלים רצחו בגבעת־חיים את אורי שלנו מחברת הנוער ב' אמרו רבים ממכיריו: „כן, לא יבוא עוד אורי ולא יסייר

קיבוץ אפיקים בשנות ה-40.
(ארכיון יואש אלרואי)

המשך מסמך 32: המשך חוברת זכרון – קיבוץ אפיקים מקור: ארכיון קיבוץ אפיקים

כפעם בפעם את המקומות באפיקים, שבהם עבד ושאותם קנה כמקום ראשון במולדת".

זה לא מכבר היה אצלנו לפני עלותו עם קבוצת חברים לחרטום ולאחר רדתו משם. ולאחר שבועות מספר שלח לנו פתקא לבוא להשתתף בשמתת קיבוצו לעלותו לתיאם־אל־וואליד על רוכסי הגולן.

נקרע מאתנו אורי, הלך מקיבוצו וממשפחתו. הנה נוקפת ועוברת שנה לאחר הירצחו. ואנו מוכים.

בית מצא לו ובית בנה לו, טוהה את חוט ההתפעלות של השתרשות בארץ. המשיך לדרך בנתיב הישר בחיים כאשר התחיל באפיקים ובדרך מותווית זו העפיל לגבעת־חיים ושם הכריעו קלגס אנגלי.

דום עמדנו באפיקים, תבריו של אורי שרכש לו בהיותו אצלנו, דום עמדנו לזכרו בחדר האוכל שהוא השתתף בבנינו. זעם בלב, זעם וטרי ואכל כבד על אורי הנער אשר נפל חלל וצניקה לשמור על האור היקר שרכשנו לנו במולדת.

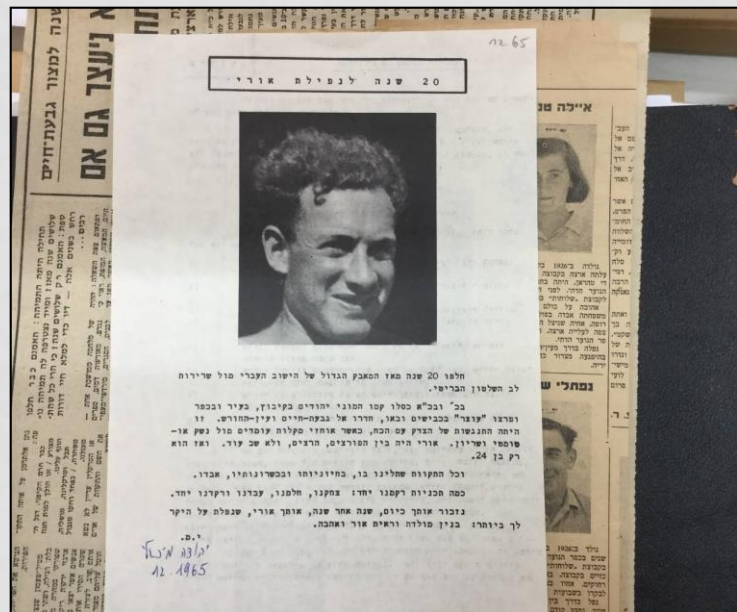
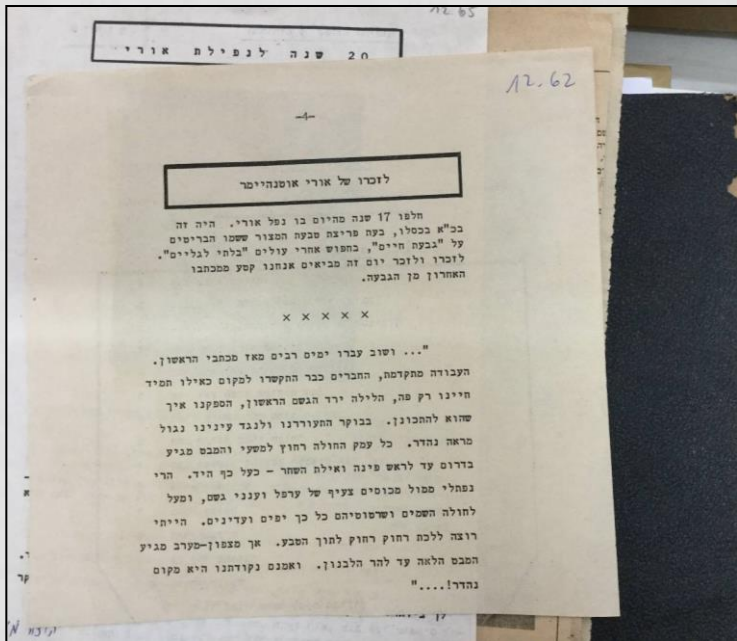
מולה

אפיקים.

20 שנה לנפילתו

מסמכים על ולזכרו של אורי מקור: ארכיון קיבוץ להבות הבשן

ב י מ י ה ז ע ם

אל דמי! נמנו את עבדיך מאכל לנזירים — אכלו את יעקב ואת נוחו בגולה השמו
ועתה ישיטוהו לשמה בארצו.

רצחתי תרשעים וזיון מרשלותי חברי יהודי ומפשיכוסים לשפוך את שארית הדם
העברי ישטבו הסמאים שבסמאים, זכור, כי על אמותנו ועל לעליהנו בחיים אנו נאכסים.
בני ישראל במולדת.

גם לפני עשרים וחמש שנים קם עלינו אחד בולט שסגור את בני עמנו וחילט על
דלתים וברית ועל הסוך יהודי חסר הגנה טלה את בני ערב לשפך דם ולרצוח. וכיום בולט
אחד הגדול את רשתו מרעה קודמו — את מניינו שלח מן הארץ חלקם בלא בין חוסות
הבלא — ולחילווי שקבצם עשרים אלף חסותים, צוה לסתור את נצרת הרובה סול חוה אדם
עברי לא מוגן!

הסבת לועקת הדם בדימי אכלנו! עוד עומדת דומיתנו על טבועי "מרוצה" עומדת
ונושקת את דומיתנו באכל עתה על מגינו עם וארץ אשר נפלו אטמול —

נשבוענו! כי אכחת הרבו של בין וחבריו לא הגיא סאמנו את התנופה להבאת
הטולים — איתנו בין מצדי השאל והפחת שהקיסו אניות והלחמה ודיבכות החילים הנזירים
על כלי משחיתים!

שם רשעים ירקבו!
ואנו נקטיב, נשטע ותנו יד לכל עולה ולכל בונה ולכל סרוחב גבול —

ברכה לחברינו שצמדו בנבודה בשפיים, ברשפון ובנבעת-חיים!
ברכה סתוך הרוטיה לכל יהודי שנודעק אטמול חושף לבו טול לועי מרצחים.

ובין הנוסלים חניכנו באכרת הנוער אורי אוטנהיימר, לפני עשר שנים בא אלינו
עם חברתו, בין ונבר למשפחה יהודית סמארה הממטיכה יחיסת מגולו ספרד ותקעה יתרת
בשטוטגרט שבאשכנז — וכשטרדו את משפחתו משם הלך למניחם לארץ לתקוע סה יתר
ולחשאר שם חסר למשפחה אוטנהיימר בארץ. על משפחתו עמד צד שהוכרעוהו למות
האנגלים.

הנה סאירים לעינינו חלונות בתינו סאותם סרע אורי כעת הבניה, עוד נישאים
בחלל אורנו הסרקים שלמד אצלנו! עוד חרש הסכתב ששלה אלינו כעם חבריו כלהבות,
הקורא אתנו לסטמת ארוטיו עם הארסה על גבול הבשן והגליל — עוד רוטטת דרישת
שלומו אלינו — שלום איים עברי מעפיל וכונה שראשית הפפלתו היתה אצלנו באפיקים.
שני אורי היו בחברת-הנוער האת, וטניהם נפלו, והאחד ירד למצולות ים באנית
הטלחמה! נפל בלחשו סלחמה-נעם לעמו כברי בדימים! והאחר אורי אוטנהיימר כובע
גבול הבשן הוכרע בידי הבריטים.

לאוד שני אורי הניכינו — חברינו שנספו נלך! "אמר ה' מבשן אטיב, אטיב סמפולוח
ים" —

נקטת כובע הבשן הנבוא על ידי, הורחבת גבולנו בארץ-ישראל ועל הים ומספולוח
יבא יעפילו אחינו — לא תהי מנחה ושקט עד תשוב העבות. שש-אל זכר הרצ

אורי אוטנהיימר

(5 שנים לגולה)

1950

במאבק על העליה נפל מידי הבריטים
בשדות גבעת חיים, חניך חברת נוער
ב' באפיקים, אורי אוטנהיימר.

בוה אני מציב ציון לחניך חברת נוער ב'
באפיקים, ולחברי אורי אוטנהיימר שנפל מידי
קלגס בריטי ביום כ"ב כסלו תש"ו.

היה זה יום המאבק הגדול על זכות העליה
החפשית, צבא בריטי שם מצור על גבעת חיים
ושפיים. המוני נוער ופועלים חשו לעזרת המש-
קים. הבריטים פתחו באש על ההמון נוהר לעזרה.
אורי הוכרע במכת אלה בראשי.

הזוכר את ימי העבודה בנגריה הלבנה שלנו
יעלה בזכרונו את מלאכתו של אורי אוטנהיימר.

נפלו חללים בהרשם לעזרת הנצורים

גבעת-חיים ובשפיים-רשפון

(21/1)

אורי אוטנהיימר	קבוץ "להבות"
יעקב אדאמד	עין-החורש
אלוהו חינסקי	פתיחתקו
איילה סוננבוים	קבוצת "שלוחות"
משה מוסאייב	נחניה
יוסף רוזנברג	גבעת-חיים
אלימלך שטארקמן	עין שמו
נסתלי שטיינפלד	קבוצת "שלוחות"

המכתב האחרון שכתב אורי ובו מתאר את יופיו של המקום בו הוא נמצא

לזכרו ולזכר יום זה מביאים אנחנו קטע ממכתבו
האחרון מן הגבעה.

x x x x x

"... ושוב עברו ימים רבים מאז מכתבי הראשון.
העבודה מתקדמת, החברים כבר החקשרו למקום כאילו המיד
חיינו רק פה, הלילה ירד הגשם הראשון, הספקנו איך
שהוא להתכונן. בבוקר התעוררנו ולנגד עינינו נגול
מראה נהדר. כל עמק החולה רחוף למסעי והמבט מגיע
בדרום עד לראש פינה ואילת השחר - כעל כף היד. הרי
נפתלי ממול מכוסים צעיף של ערפל וענני גשם, ומעל
לחולה השמים ושרטוטיהם כל כך יפים ועדינים. הייתי
רוצה ללכת רחוק רחוק לתוך הסבע. אך מצפון-מערב מגיע
המבט הלאה עד להר הלבנון. ואמנם נקודתנו היא מקום
נהדר!...."

מבט לעמק החולה
צילום: רחל אביקר

בצלאל
נפל
ב15.5.1948

יוסף
נפטר ב1941

משפחת אוטנהיימר

יהי זכרה ברוך

אורי־אריך
נפל
ב26.11.1948

מינה
נפטרה ב1941

